

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΕΙΣ ΚΩΜΗΝ ΜΑΑΛΟΥΛΕ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΑΖΑΡΕΤ.

Τό Σάββατον, 13^{ον} /26^{ον} Ιουλίου 2014, ἐωρτάσθη, μετατιθεμένη προοιμιακῶς, ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου εἰς τήν ἐπ’ ὀνόματι αὐτοῦ Ἐκκλησίαν εἰς τήν περιοχὴν Μααλοῦλε, προάστειον τῆς Ναζαρέτ.

Ἡ Ἐκκλησία αὕτη τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ ἀνῆκε εἰς ἀραβόφωνον Κοινότητα τοῦ Πατριαρχείου, ἡ ὁποία ἐγκατέλειψε τήν ἐστίαν αὐτῆς μέ τήν ἵδρυσιν τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, τό 1948. Ἐκτοτε ἡ περιοχὴ αὕτη ἀποτελεῖ στρατιωτικὴν βάσιν ἄχρι τῶν τελευταίων ἐτῶν, ὅτε τό Πατριαρχεῖον διὰ τῶν ἐνεργειῶν κυρίως τοῦ Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ θαβῶρ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰλαρίωνος συνετήρησε, ἀνεκαίνισε καί ἐπαναλειτούργησεν αὐτήν.

Εἰς ταύτην τήν Ἐκκλησίαν προεξῆρξεν τοῦ Ὁρθρου καί τῆς θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τῶν Ἱερομονάχων Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰλαρίωνος, ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θαβωρίου Ὁρους, ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῆς περιοχῆς Ναζαρέτ, μετεχόντων δέ ἐν ψαλμωδίᾳ καί προσευχῇ Ὁρθοδόξων πιστῶν ἐκ τῆς πόλεως Ναζαρέτ, συγκεκινημένων ἐκ τοῦ ὅτι πρόγονοι αὐτῶν εἶχον ζήσει εἰς τήν κώμην ταύτην.

Διαρκούσης τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον εἰς τούς πιστούς ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Αὐρα πρᾶξις ὑπέδειξε καί λεπτοτάτην Κύριον σοί Ἡλιοῦ Θεῷ ζηλοῦντι Παντοκράτορι, οὐχί πνεῦμα βίαιον, οὐ συσσεισμός, οὐδέ πῦρ ἐκδειματοῦν· διό Ἰησοῦ τῷ πρᾶψ ψάλλωμεν, εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν», ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡ μνήμη τῆς εἰς οὐρανούς πυρφόρου ἀναβάσεως τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου. Οὗτος καλεῖται ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ. Καί τοῦτο, διότι ἠξιώθη θεοφανείας καί προφητείας, ὡς ὁ μέγας προφήτης Μωσῆς. Προσέτι δέ ἐγένετο θεατῆς τῆς ἐν τῷ ὄρει τῷ θαβῶρ φανερωθείσης δόξης τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Απόστολος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, ἀναφερόμενος εἰς τήν δύναμιν τῆς προσευχῆς ἐν τῇ Καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ, προβάλλει τόν προφήτην Ἠλίαν ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν λέγων: *“πολύ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς”*. (Ἰακ. 5, 17-18).

Ζηλωτής υπάρχων τοῦ Θεοῦ, (Πράξ. 22,3), ὁ Ἡλίας, ὡς ἄλλος Παῦλος, ἡξιώθη τῆς ἀκροάσεως τῆς θείας φωνῆς, δηλονότι τῆς ἐνώπιόν του διελεύσεως τοῦ Κυρίου, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἁγία Γραφή:

... καὶ εἶπεν· ἐξελεύσῃ αὖριον καὶ στήσῃ ἐνώπιον Κυρίου ἐν τῷ ὄρει· ἰδοὺ παρελεύσεται Κύριος, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα μέγα κραταῖον διαλῦον ὄρη καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμὸν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὐρας λεπτῆς, κάκεῖ Κύριος. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιοῦ, καὶ ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη ὑπὸ σπήλαιον· καὶ ἰδοὺ πρὸς αὐτὸν φωνὴ καὶ εἶπε· τί σὺ ἐνταῦθα Ἡλιοῦ; (Γ' Βασιλ. 19, 11-13).

Κατὰ τοὺς ἐρμηνετὰς τοῦ ἀγιογραφικοῦ τούτου χωρίου, Σεισμός, Πνεῦμα = θύελλα καὶ πῦρ = φωτιά συμβολίζουν τὸ τραγικὸν μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ ὁ Θεός δέν ἐξαντλεῖται εἰς τὰ τρία αὐτά. Καί τοῦτο, διότι μετὰ ἀπὸ τὸν Σεισμόν, τὸ Πνεῦμα καὶ τὸ πῦρ, ἐπαρουσιάσθη ἡ φωνή (=ὁ ἦχος) αὐρας λεπτῆς. Ἡ αὐρα δέ αὕτη δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ὁ τρόπος αὐτός τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Θεοῦ διδάσκει τὸν ἐν ἀπογνώσει καὶ ἀποθαρρύνσει ὄντα Προφήτην Ἡλίαν διὰ τὸν θρίαμβον τοῦ κακοῦ, ὅτι ἔπρεπε νὰ σκέπτεται τὴν ἀγάπην καὶ μακροθυμίαν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος δέν θέλει τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ μέχρις ὅτου μετανοήσῃ, "οὐ γάρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλ' ἀμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν.", (Ματθ. 9-13), λέγει ὁ Κύριος.

Τοῦτο σημαίνει, ὅτι δέ ἐπιτρέπεται νὰ καταλαμβανώμεθα ὑπὸ ἀπογνώσεως οὔτε νὰ χάνωμεν τὸ θάρρος, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ὑπομονὴν ἡμῶν εἰς Θεόν. Διότι, ὡς διδάσκει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος: "Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν". (Ἰακ. 1,12).

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ τελικὴ δόξα, δηλαδή ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐξαφαλίζεται διὰ τῶν θλίψεων καὶ δοκιμασιῶν τῆς παρούσης ζωῆς, ἔχοντες ὡς βοηθόν τὸν Παράκλητον, δηλαδή τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὡς λέγει ὁ σοφός Παῦλος: "εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ Πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξόμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις· (Ρωμ. 8, 25-26)".

Ὁ ζῆλος τοῦ ἁγίου Ἡλία διὰ τὸν Θεόν δέν ἦτο ζῆλος ἄνευ ἐπιγνώσεως, ἀλλὰ ζῆλος ἐνεργούμενος διὰ τῆς φωτιστικῆς δυνάμεως τῆς προσευχῆς: "Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἑξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς". (Ἰακ. 5, 17-18).

Ἐκ τῶν λόγων τούτων τοῦ ἀποστόλου Ἰακώβου εἶναι φανερόν ὅτι ἡ προσευχή πρὸς τὸν Θεόν Πατέρα ἐνεργοποιεῖ τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὴν ἐν τῷ κόσμῳ διάχυτον ἄκτιστον θείαν ἐνέργειαν. "Πνεῦμα ὁ Θεός καὶ τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν", (Ἰωάν. 4,24). Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐπαρουσιάσθη ὡς "φωνὴ αὐρας λεπτῆς", (Γ' Βασιλειῶν 19,12) εἰς τὸν Ἡλίαν τὸν Θεοβίτην. "Τό δέ Πνεῦμα

ὅπου θέλει πνεῖ”, λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης. Ἡ ἐμπειρία τοῦ Προφήτου Ἡλίου, δηλονότι τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ ὡς φωνῆς αὐρας λεπτῆς ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Χριστιανικὴ πίστις καὶ λατρεία εἶναι ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι ἡ οἰαδήποτε ἐπινόησις καὶ φαντασία τοῦ ἀνθρώπου. Ἡσχυνας ἄριστα, λέγει ὁ μελωδός, ὡς ἀληθείας λατρευτῆς ὅσιε τῆς ἐναγοῦς προφήτας αἰσχύνης, Παμμάρκῳ Ἡλίου, σαφῶς ὑπογράψας Τριάδος τὴν δύναμιν”.

Μέ ἄλλα λόγια , ἀγαπητοί μου , ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εἶναι ὁ τόπος ἀποκαλύψεως τῆς παρουσίας τῆς φωνῆς τῆς αὐρας τῆς λεπτῆς, δηλονότι τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ λατρείας. Τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ σήμερον τιμωμένου ἀγίου ἡμῶν Προφήτου, ὡς ἀναφωνεῖ καὶ ὁ μελωδός αὐτοῦ λέγων:

“Ὅτι σύ προφῆτα κατέδειξας ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόντα, σοῖς φουρήμασι ἀνέστησας· θανάτου κρείττων ἔτι σύ διέμεινας· ἄρμα πυρός ἐπιβέβηκας, αἰθέριος ἀνυψούμενος. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν“. Ἀμήν,

ἀραβιστί δέ ὡς ἔπεται, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2014/07/26/6674>

Μετά τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας οἱ μετασχόντες εἰς αὐτὴν ἔλαβον ἀναψυκτικά καὶ ὁπώρας εἰς τό προαύλιον τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν πεύκων.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός παρέθεσε τράπεζαν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν καὶ ἄλλους ἐκ τοῦ ἐκκλησιάσματος καὶ τῆς Κοινότητος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/PS-ggzIU1qQ>

